

Ejchuchu a Achich

Veronika Sudová

Cíl: děti rozvíjí prosociální a empatické cítění, učí se vnímat a rozlišovat emoce své a chápat emoce druhých lidí, děti si dobře si osvojí základní polaritu v pocitech – jsem v pohodě, cítím se dobře, je mi fajn a naproti tomu jsem v nepohodě, cítím se špatně, je mi bídně... zároveň se ujišťují, že obě pocitové roviny jsou v pořádku, každý z nás se někdy cítí jako Ejchuchu a jindy jako Achich

Věk: 3-7 let

Pomůcky: různé hudební nástroje a zvučící předměty, převleky, šátky, případně zrcátka, výtvarné pomůcky

Postup: *Byli, žili dva pánové. Jeden se jmenoval Ejchuchu, a ten druhý Achich. Když šel pan Ejchuchu do práce, každý hned poznal, že je to pan Ejchuchu. Zpíval si, poskakoval..., ale co vám povídám, vy sami to víte lépe než já, jak vypadá pan Ejchuchu. A kdo chce, může nám to předvést. Můžeme si to vyzkoušet jeden na druhém nebo každý sám.* Učitelka nechá děti dostatečně vydovářet, a pak pokračuje:

To bylo rámusu a povyku! Ale když šel do práce pan Achich, skoro ho nebylo slyšet. Jen někdy docela potichoučku zavzdychal, ale co vám to povídám, vy budete zase určitě vědět lépe než já, jak chodí pan Achich. Můžeme si to vyzkoušet.

Učitelka dá opět prostor k prožití nálady. Můžeme střídat obě postavy ve společné improvizaci, po skončení si můžeme povídat o tom, ve které postavě jsme se cítili lépe a proč, komu je dneska do ejchuchu a komu do achich.

Co myslíte, na jaký hudební nástroj hraje pan Ejchuchu? A na jaký pan Achich?

Učitelka dá dětem hudební nástroje a nechá je experimentovat se zvuky. Můžeme vymýšlet i zvuky předmětů, hraček nebo si vyrobit vlastní nástroj... *Jaký klobouk (šátek, tričko aj.) by si oblékl pan Ejchuchu a jaké pan Achich?* Děti mohou vybírat z barevných šátků či dalších druhů ošacení to nejvhodnější.

Kdo by si chtěl zkusit být panem Ejchuchu a kdo panem Achich? Děti obléknou jednoho pana Ejchuchu a jednoho pana Achich. Necháme je chodit v prostoru, potkat se, pozdravit se, budou-li mít chuť, mohou si spolu popovídat. O čem, to už je jen na dětech. V rolích se spolu vystřídají, dokud je hra bude bavit.

Další možnosti:

1. *Ejchuchu a Achich u zrcadla* – děti si vyzkouší před zrcátkem, jak se tváří pan Ejchuchu a jak pan Achich, a pak to ostatním předvedou. V reflexi si sdělujeme, kdy jsem byl Ejchuchu a kdy Achich nebo co mi pohled do zrcadla připomíná.
2. *Portrét pana Ejchuchu a pana Achich* – děti kreslí či malují volnou technikou portrét, který můžeme dále použít jako plošnou loutku.
3. *Tvoření příběhů. Pan Ejchuchu/Achich vypráví, proč se jmenuje právě takhle.* Děti mají před sebou své portréty a po kruhu se vypráví příběh. Dítě zvedne portrét nebo plošnou loutku a řekne: *Jmenuji se Achich, protože...* Začíná Achich a končí Ejchuchu.
4. *Vymýšlení pohádky Jak šel pan Ejchuchu/Achich do světa a co se mu tam přihodilo aj.*

Zkušenosti s realizací: *Aktivita je vhodná jako úvod k seznamování dětí s emocemi. Učitelka by měla doprovodit jména neverbálním výrazem a tónem hlasu, aby děti lépe pochopily jejich význam.*

Zdroje:

Svobodová, E. (2010). *Prosociální činnosti pro předškolní vzdělávání*. Praha: Raabe.